Nadto wypowiadano osobne modlitwy w formie błogosławieństw, które należy odmawiać nad chlebem, nad winem i nad poszczególnymi artykułami spożywczymi[14]).

„Wszystko co jest przedmiotem używania wymaga wypowiedzenia błogosławieństwa“[15]).

Rabbanan uczyli: zabronionem jest człowiekowi używać czegoś z tego świata bez wypowiedzenia błogosławieństwa, a kto używa czegoś z tego świata bez wypowiedzenia błogosławieństwa, sprzeniewierza się. — Przez co może on to naprawić? Niech on idzie do uczonego. Rabi Hanina ben Papa powiedział: jeśli kto używa czegoś z tego świata bez wypowiedzenia błogosławieństwa, to równa się temu, jakgdyby Świętego t. j. Pana Boga obrabował[16]).

Zasadą jest „z czego jest użytek, musi się odmówić błogosławieństwo“[17]).

Bardzo też ściśle przestrzegano, by odmawiać modlitwy nietylko przed jedzeniem i po jedzeniu, ale nawet przepisano modlitwy przy funkcjach naturalnych.

„Kto idzie do ustępu, niech mówi (do aniołów): bądźcie uczczeni wy czcigodni, święci słudzy Najwyższego, dajcie chwałę Bogu Izraela, aż ja wejdę, załatwię moje przedsięwzięcie i do was znów wrócę. Abaije powiedział: człowiek niech nie mówi tak, oniby mogli go istotnie opuścić i odejść. On

[14]) Berakhoth 38a 38b.
[15]) Berakhoth 35a.
[16]) Berakhoth 35b.
[17]) Berakhoth 36a.

niech mówi raczej: strzeżcie mnie, strzeżcie mnie, pomagajcie mi, pomagajcie mi, wspierajcie mnie, wspierajcie mnie, czekajcie na mnie, czekajcie na mnie, aż ja wejdę i wyjdę, bo to jest postępowanie dzieci ludzkich... Jeśli wychodzi, to niech mówi: Błogosławiony niech będzie, który człowieka z mądrością stworzył i sporządził mu otwór nad otworem i wydrążenie nad wydrążeniem. Jasnem i znanem jest przed twoim tronem wspaniałości, że, gdyby jedno z nich otwartem zostało, albo gdyby jedno z nich zamkniętem zostało, byłoby niemożliwem utrzymać się i pozostać przed tobą“[18]).

Czyż więc wobec tego rodzaju postępowania i tego rodzaju modlitw modlitwa, jaką odmawiają rzezacy przy rżnięciu zwierząt, jest czemś nadzwyczajnem? czy można ich wskutek tego zaliczyć do służby duchownej? Cóż to zatem za rytuał czyli obrzęd owego uboju, kiedy każdy żyd, żydówka, a nawet i samarytanin może go wykonać?

Nie nadaje mu prawa do religijności ani odmawianie modlitwy przez rzezaków, bo tę polecono odmawiać i przy funkcjach naturalnych, ani też zamieszczenie go wśród przepisów „Szulhan arukhu“, jak dowodzi Rabin Prof. Schorr, bo tam podane są również przepisy, obejmujące cały rozdział, „o zachowaniu się w ustępie“[19]).

Czyż to także rytuał?

Na toby jednak wychodziło na podstawie „autorytatywnego wyjaśnienia“ Prof. Rabina

[18]) Berakhoth 60b.
[19]) Szulchan arukh, Orach-chajim (Droga życia) § 3. 1—17.